

галенита съдържа 85 до 86% олово; останалото е сѣра, примѣсена обикновено съ малко сѣребренъ сулфидъ. За да се добие отъ него олово, трѣбва да се пѣржи най-напрѣдъ и послѣ безъ да има съприкосновение съ въздухътъ да се горѣщи дълго врѣме, догдѣ се измѣни сѣрата въ хидро-сѣреста киселина и остане оловото, разбира се, че не така чисто. На по този начинъ нагорѣщено олово, ако се пусне течение отъ въздухъ, ще се промѣни въ окисъ на олово, отъ който се добиватъ всичкитѣ други съединения на оловото. Този окисъ горѣнъ съ въглища дава чисто олово.

Направений количественъ анализъ на Етрополскій галенитъ показва, че сжщата руда съдържа 0.148% чисто сѣребро.

Английскій галенитъ съдържа до 0.03%, най-сиромашнитѣ американски до 0.0027%, а най-богатитѣ до 0.20% сѣребро. Една галенитна порода отъ Утакъ въ Сѣв. Америка съдържа споредъ Керла около 8% сѣребро.

Галенитътъ дава освѣнъ голѣмо количество олово и нѣщо чисто сѣребро; по нѣкога сѣреброто носи главний доходъ отъ обработванието на галанита.

Галенитътъ, който се познава по пепеляно-сивий цвѣтъ и силний си блѣсъкъ (лъскавина), се намира въ природата доста распространенъ. Копае се обаче само тамъ, гдѣто се намиратъ по-голѣми гнѣзда, лѣгла и жили и пр. на примѣръ въ разни мѣста по Чехия, Сърбия и пр., нъ най-много се намира въ Англия, въ Сѣверо-Американскитѣ държави и въ Испания.

Сѣреброносенъ галенитъ се намира на нѣколко мѣста въ цѣлокупна България, както на пр. въ Ямболската околия, Родопитѣ, Етрополскій Балканъ, Чипровецъ и Кратово (Македония). Ето що казва А. Буѣ (1836) за Кратовскитѣ рудници: „Въ експлоатацията на рудата не се употребляватъ най-економическитѣ методи. Галериитѣ сж тамъ твърдѣ широки и испрѣмрѣжени съ подпорки, които прѣчатъ за правилното разработване на рудницитѣ. По тѣзи и други причини само по богатитѣ лѣгла на жилкитѣ се разработватъ, а другитѣ оставатъ небутиати. Отъ день на день експлоатацията става по тѣжка и по-скѣпа, тѣй щото ще дойде врѣме, когато всичко ще се напустне. По-нататѣкъ сжщия казва, че въ 1836 г. той намѣрилъ въ